

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.25.0131.N

PROCUREUR DES KONINGS TE HALLE VILVOORDE,

eiser,

tegen

A,

verzoeker tot opheffing van de immobilisering van een voertuig,

verweerder.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het vonnis van de politierechtbank Halle van 18 december 2024.

De eiser voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

Voorzitter Filip Van Volsem heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Bart De Smet heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF***Beoordeling****Middel*

1. Het middel voert schending aan van artikel 58*bis*, § 3/1, Wegverkeerswet: de politierechter oordeelt ten onrechte dat zijn territoriale bevoegdheid om kennis te nemen van een verzoek tot opheffing wordt bepaald door de plaats waar een geïmmobiliseerd voertuig wordt gestald en dat hij in deze zaak dan ook niet bevoegd is; de territoriale bevoegdheid wordt bepaald door de plaats van de vaststelling van de inbreuk die heeft geleid tot de immobilisering; het is het parket dat voor die inbreuk territoriaal bevoegd is dat de immobilisering kan bevelen en dat ook moet beslissen over een verzoek tot opheffing; anders oordelen zou impliceren dat het parket de bevoegde rechter zou kunnen kiezen door het bepalen van de plaats van stalling of dat de territoriale bevoegdheid wijzigt ingeval van wijziging van een stallingsplaats.
2. Artikel 58*bis*, § 1, eerste en tweede lid, Wegverkeerswet bepaalt bij welke inbreuken op de Wegverkeerswet de immobilisering van een voertuig als beveiligingsmaatregel kan worden bevelen en wie de personen zijn die bevoegd zijn om die maatregel te bevelen. Artikel 58*bis*, § 3, derde lid, Wegverkeerswet bepaalt dat het verzoek tot opheffing van deze immobilisering wordt gericht aan de procureur des Konings die uitspraak moet doen binnen de vijftien dagen.
3. Artikel 58*bis*, § 3/1, Wegverkeerswet regelt de procedure voor het indienen van een verzoek tot opheffing van de immobilisering door de eigenaar van het voertuig. Het beschrijft de rol van de procureur des Konings in die procedure: hij dient in te staan voor de neerlegging van de stukken ter griffie en moet worden gehoord.
4. Artikel 58*bis*, § 3/1, eerste lid, Wegverkeerswet bepaalt dat de zaak wordt aangebracht bij de politierechtbank die territoriaal bevoegd is voor de plaats waar het voertuig werd geïmmobiliseerd.
5. Uit een letterlijke lezing van deze bepaling kan niet worden afgeleid dat de territoriale bevoegdheid van de politierechtbank wordt bepaald door de plaats van

stalling van het geïmmobiliseerde voertuig. Uit de wetsgeschiedenis van deze bepaling kan evenmin worden afgeleid dat de wetgever voor het criterium van de plaats van stalling, die kan wijzigen, heeft geopteerd.

6. Uit de tekst van deze bepaling, het feit dat het bevelen van de beveiligingsmaatregel afhankelijk is van vaststellingen betreffende welbepaalde inbreuken op de Wegverkeerswet en de rol van de bevoegde procureur des Konings ter zake, volgt dat de territoriale bevoegdheid van de politierechtbank wordt bepaald door de plaats van de inbreuk of inbreuken die de grondslag vormen voor het bevelen van de beveiligingsmaatregel van de immobilisering.

Het vonnis dat anders oordeelt, schendt artikel 58*bis*, § 3/1, eerste lid, Wegverkeerswet.

Het middel is gegrond.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden vonnis.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde vonnis.

Houdt de beslissing over de kosten aan en laat die over aan de rechter op verwijzing.

Verwijst de zaak naar de politierechtbank Halle, anders samengesteld.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit voorzitter Filip Van Volsem, als voorzitter, de raadsheren Peter Hoet, Eric Van Dooren, Steven Van Overbeke en Jos Decoker, en in openbare rechtszitting van 8 april 2025 uitgesproken door voorzitter Filip Van Volsem, in aanwezigheid van advocaat-generaal Bart De Smet, met bijstand van griffier Kristel Vanden Bossche.